

prima instanță: L. Holevițcaia

dosarul nr. 3ra-606 /17

instanța de apel: L. Bulgac, D. Manole, G. Dașchevici

ÎNCHEIERE

31 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii, Inspecției Teritoriale de Muncă Chișinău, intervenient accesoriu Stegărescu Iacob cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Inspectoratul de Stat al Muncii, casată hotărârea Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 29 septembrie 2016 și emisă o nouă hotărârea prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a ț ă :

La data de 07 august 2015, Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii, Inspecției Teritoriale de Muncă Chișinău, intervenient accesoriu Stegărescu Iacob cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a fost supus unui control de către Inspectoratul de Stat al Muncii, în vederea verificării respectării actelor legislative și normative din domeniul muncii.

În rezultatul controlului a fost întocmit procesul-verbal de control seria IM nr. C-2015-PV-189 din 30 ianuarie 2015, prin care s-a constatat că la desfacerea contractului individual cu Stegărescu Iacob, acestuia nu i-a fost calculată și achitată corect, indemnizația unică în proporție de 15% pentru flecare an complet de vechime în serviciul public, din salariul de funcție determinat conform gradului și treptei de salarizare deținute la momentul depunerii cererii de demisie, prin ce au fost încălcate prevederile art. 42 alin. (3) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVT din 04 iulie 2008.

Indică reclamantul că, drept urmare a controlului efectuat a fost dispusă lichidarea încălcărilor, în termen de 15 zile, cu calcularea și achitarea corectă lui Stegărescu Iacob a indemnizației unice în proporție de 15% pentru fiecare an complet de vechime în serviciul public, din salariul de funcție determinat conform gradului și treptei de salarizare deținute la momentul cererii de demisie.

Susține reclamantul că nu este de acord cu constatările expuse în procesul-verbal de control, seria IM nr. C-2015-PV-189 din 30 ianuarie 2015, deoarece la data demisiei (05 noiembrie 2012), lui Stegărescu Iacob, i-a fost achitată indemnizația unică pentru 19 ani de activitate în serviciul public, însă perioada 01 august 1984 – 01 octombrie 1989 (5 ani de activitate în cadrul Ministerului Sănătății din cadrul RSSM), nu a fost luată în calcul, din considerentul că, funcțiile de revizor, revizor-superior nu se regăsesc în Nomenclatorul autorităților publice (Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 412 din 22 aprilie 2004).

Subliniază că în procesul-verbal de control contestat, nu se face trimitere la norma materială, unde este prevăzut că activitatea desfășurată de Stegărescu Iacob în perioada 01 august 1984 – 01 octombrie 1989, constituie activitate ce urmează a fi inclusă în serviciul public.

Totodată reiterează reclamantul că potrivit răspunsului oferit de Inspectoratul de Stat al Muncii nr. 779 din 09 iunie 2015, recepționat la 11 iunie 2015 a fost informat că în Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 412 din 22 aprilie 2004, se regăsesc funcțiile de revizor-coordonator (cod 1745) și revizor categoria I (cod 1746), însă Stegărescu Iacob, a deținut la Ministerul Sănătății din cadrul RSSM, funcția de revizor, revizor-superior, funcții care nu pot fi încadrate la codul 1745 - 1746.

Prin urmare, consideră reclamantul că procesul-verbal de control seria IM nr. C-2015-PV-189 din 30 ianuarie 2015, este unul neântemeiat și urmează a fi anulat din considerentul că achitarea unor sume cum ar fi indemnizația unică, și dobânda de întârziere în lipsa normei materiale concrete, care ar cataloga funcțiile deținute de Stegărescu Iacob în perioada 01 august 1984 – 01 octombrie 1989, drept funcții publice, duce nemijlocit la prejudicierea bugetului, prin efectuarea unor achitări neântemeiate și neprobate.

Totodată, indică reclamantul că întrucât la data de 31 iulie 2015 a recepționat răspunsul Inspecției nr. 987 din 29 iulie 2015 la cererea prealabilă din 29 iunie 2015 prin care a fost informat că temeuri de anulare a Procesului-verbal de control seria IM nr. C-2015-PV-189 din 31 ianuarie 2015 nu sunt, cererea de chemare în judecată este depusă cu respectarea termenului de 30 de zile prevăzut de art. 17 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ.

În drept și întemeiază cerințele în baza art. art. 3, 14, 16, 17 alin. (1) lit. a), 26 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ.

Solicită, anularea procesului-verbal de control seria IM Nr C-2015-PV-189 din 30 ianuarie 2015 emis de Inspecția Teritorială de Muncă Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 06 octombrie 2015 acțiunea a fost respinsă ca fiind tardivă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2016 a fost admis apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, casată hotărârea primei instanțe și restituită pricina spre rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecători.

Prin hotărârea Judecătorei Râșcani mun. Chișinău din 29 septembrie 2016 acțiunea a fost admisă, fiind anulat procesul-verbal de control seria IM nr. C-2015-PV-189 din 30 ianuarie 2015.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2017, a fost admis apelul declarat de Inspectoratul de Stat al Muncii, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă integral ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel stabilind că obiect al litigiului îl constituie verificarea legalității procesului-verbal de control seria IM nr. C-2015-PV-189 din 30 ianuarie 2015, a reținut prevederile art. art. 1 alin. (2), 25, 26 a Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 și art. 45 a Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008.

Cu referire la normele legale citate și în coraport cu materialele pricinii, instanța de apel a considerat că instanța de fond a dat o apreciere eronată circumstanțelor de fapt și anume că funcțiile de revizor și revizor superior nu se regăsesc în Nomenclatorul autorităților publice.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de apel a considerat că soluția instanței de fond este neîntemeiată și că, funcțiile de revizor coordonator, revizor superior, revizor de categoria 1 sunt derivate de la funcția de revizor și corespunzător se includ în vechimea în muncă în serviciul public și pot fi încadrate la codul 1745 și codul 1746 din Anexa nr. 2 a Hotărârii Guvernului nr. 412 din 22 aprilie 2004.

Instanța de apel a menționat și faptul că, Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei prin răspunsul N S-4066/14 din 26 septembrie 2014, fiind unica autoritate publică centrală autorizată în a da explicații de rigoare privind aplicarea Clasificatorului unic al funcțiilor publice, a comunicat că în vechimea în muncă în serviciul public se includ perioadele de exercitare a funcțiilor publice menționate în anexa nr. 1 al Legii nr. 158 din 04 iulie 2008, în organele centrale și locale a autorităților publice specificate în clasificatorul unic al funcțiilor publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 151 din 23 februarie 2001 și în funcțiile publice incluse în Nomenclatorul autorităților publice care a activat până la punerea în vigoare a Legii serviciului public, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 412 din 22 aprilie 2004 cu modificările și completările ulterioare .

În speța dedusă judecății, instanța de apel a reiterat că conform actelor normative enumerate și reieșind din copiile carnetului de muncă prezentate Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei, perioadele de activitate de la 01 august 1984 până la 01 octombrie 1989 în funcții de revizor, revizor superior se vor include în vechimea în muncă în serviciul public.

La data de 29 martie 2017, Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o vădit neîntemeiată și pasibilă casării.

Indică că instanța de apel, prin decizia din 26 ianuarie 2017, a interpretat extinctiv prevederile Nomenclatorului autorităților publice (Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 412 din 22 aprilie 2004).

Menționează că potrivit scrisorii intimatului nr. 779 din 09 iunie 2015, intimatul face trimitere la Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 412 din 22 aprilie 2004, unde

se regăsesc funcțiile de revizor-coordonator (cod 1745) și revizor categoria I (cod 1746), însă Stegărescu Iacob, în perioada 01 august 1984 – 30 noiembrie 1988 a deținut funcția de revizor, ulterior începând cu 01 decembrie 1988 – 30 septembrie 1989 a fost transferat în funcția de revizor superior, în cadrul Ministerului Sănătății al RSSM.

Astfel, susține recurentul că Stegărescu Iacob nu a deținut funcțiile specificate în Nomenclator în perioada 01 august 1984 – 30 septembrie 1989.

Consideră că instanța de apel, a pus la baza hotărârii sale răspunsul Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei nr. S-4066 din 26 septembrie 2014, însă din anul 2011, Ministerul nominalizat, nu mai are atribuții de a da explicații referitor la aplicarea clasificatorului unic al funcțiilor publice.

Reiterează faptul că, intimatul nu a comunicat norma materială pe care s-a bazat la emiterea actului administrativ contestat nici în cadrul examinării cauzei în fond, nici în cadrul examinării cauzei în apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La caz, se constată că decizia instanței de apel din 26 ianuarie 2017, a fost expediată în adresa recurentului la data de 10 martie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire nr. 3005 (f. d. 130), și a fost recepționată la data de 16 martie 2017, potrivit ștampilei de intrare cu nr. 1075/2 (f. d. 137).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la data de 29 martie 2017 împotriva deciziei instanței de apel din 26 ianuarie 2016, în termen.

La data de 25 aprilie 2017, în adresa intimațiilor Inspectoratul de Stat al Muncii și Stegărescu Iacob a fost expediată copia recursului declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Însă, intimații nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva